خبرها

رقابت با حزب‌الله در بازسازی لبنان

مهر: فرانسه خواستار کمک جامعه بین‌المللی ازجمله کشورهای عربی به بازسازی لبنان در جهت رقابت با اقدام حزب‌الله در دادن کمک مالی به مردم این کشور شد. به گزارش خبرگزاری فرانسه، «فیلیپ دوست‌بلازی» پس از نشست وزیران خارجه اتحادیه اروپا در بروکسل در واکنش به کمک حزب‌الله به مردم لبنان در جهت بازسازی مناطقی که در تهاجم اسرائیل تخریب شده، اظهار داشت: «ما نمی‌توانیم بگذاریم که کمک به مردم در انحصار نیروهای تندرو درآید. همه طرف‌های ذیربط باید در این راه نقش فعالی را از خود نشان دهند.» کنفرانس کمک به لبنان قرار است ۳۱ اوت (۶ شهریور) در استکهلم به منظور بررسی پیشنهادهای بین‌المللی برای کمک به بازسازی لبنان برگزار شود. حزب‌الله در مناطق فقیرنشین و شیعه لبنان به‌ویژه مناطق جنوبی لبنان یک برنامه کمک اجتماعی به راه انداخت و به تازگی در مناطق تخریب شده نیز ۱۲ هزار دلار کمک اضطراری در اختیار خانواده‌هایی که خانه‌های خود را از دست دادند قرار داد. طبق گزارش شورای توسعه و بازسازی لبنان میزان خسارت‌های این کشور طی درگیری‌های اسرائیل و حزب‌الله به ۳/۵ میلیارد دلار می‌رسد.

دستگیری دانشجوی آمریکایی به جرم حمل دینامیت

ایسنا: یک دانشجوی آمریکایی به دلیل حمل دینامیت در فرودگاه هوستون آمریکا دستگیر شد. به گزارش خبرگزاری فرانسه، هنگامی که هاوارد مک‌فارلند فیش ۲۱ ساله قصد عبور از فرودگاه بین‌المللی بوش در هوستون را داشت، ماموران پس از پارس یکی از سگ‌های پلیس اقدام به جست‌وجوی چمدان‌های وی کرده و توانستند آثاری از مواد منفجره را کشف کنند. همچنین پلیس فدرال آمریکا (اف‌بی‌آی) اعلام کرد: پس از اینکه مقامات آمریکایی از وجود تهدید نامشخصی در یکی از هواپیماهای خطوط هوایی آمریکا که از منچستر به سمت شیکاگو در حال پرواز بود مطلع شدند، این هواپیما به سمت بانگور (شمال ولز) تغییر مسیر داد. همچنین منابع سازمان امنیت حمل و نقل آمریکا گفتند: رفتار نگران‌کننده و غیرقابل کنترل یک مسافر باعث شد که یک هواپیمای خطوط هوایی آمریکا که به سمت شارلوت (کارولینای شمالی) در حال پرواز بود، به طرف اکلاهماسیتی تغییر مسیر دهد. در هیچ‌کدام از این رخدادها هیچ‌گونه توطئه تروریستی یا حمله طرح‌ریزی شده گزارش نشد ولی این حوادث باعث شد که نگرانی عمومی در صنعت حمل و نقل آمریکا مورد تاکید قرار گیرد.

زندان برای نخست‌وزیر سابق اوکراین

ایرنا: «پاول لازارنکو» نخست‌وزیر پیشین اوکراین از سوی یک قاضی فدرال آمریکا به جرم پول‌شویی، کلاهبرداری اینترنتی و حمل و نقل اموال مسروقه در داخل ایالت‌های آمریکا به ۹ سال زندان محکوم شد. به گزارش خبرگزاری فرانسه لازارنکو که ۵۳ سال دارد و در سال‌های ۹۷-۱۹۹۶ نخست‌وزیر اوکراین بود، اندکی پس از ورود به آمریکا در فوریه سال ۱۹۹۹ به جرم پول‌شویی میلیون‌ها دلار با استفاده از بانک‌های آمریکایی دستگیر شد. او این پول هنگفت را در طول دهه ۱۹۹۰ به دست آورده بود. از زمانی که «مانوئل نوریگا» رئیس جمهوری پیشین پاناما که در سال ۱۹۹۲ به جرم قاچاق مواد مخدر در آمریکا محکوم شد، وی نخستین رهبر یک کشور خارجی است که در آمریکا محاکمه و محکوم می‌شود. نوریگا به ۳۰ سال زندان محکوم شد.

کناره‌گیری ۴۰ فعال حزب کارگر انگلیس

فارس: ۴۰ نفر از فعالان حزب کارگر انگلیس که در وزارت خارجه این کشور مشغول به کار بودند، در اعتراض به سیاست‌های دولت لندن در لبنان از حزب خود کناره‌گیری کردند. به گزارش خبرگزاری فرانسه یکی از این افراد گفت: «مدیریت اداره بحران لبنان آن‌قدر نامتعادل بود که ما نتوانستیم در حزب کارگر باقی بمانیم.» وی افزود: «وقتی که مارگارت بکت (وزیر خارجه انگلیس) با سیاست‌های آمریکا موضعی همسو گرفت و آتش‌بس میان حزب‌الله و اسرائیل را رد کرد، ما نتوانستیم در حزب باقی بمانیم.» افرادی که از حزب کارگر استعفا داده‌اند در نظر دارند به حزب لیبرال‌دموکرات انگلیس بپیوندند.

میزبانی نشست غیرمتعهدها بدون کاسترو

ایسنا: کوبا دو هفته دیگر اجلاس سران ۱۱۶ کشور در حال توسعه را برگزار خواهد کرد، ولی انتظار نمی‌رود فیدل کاسترو مردی که چند دهه از هدف و آرمان جنبش غیرمتعهدها حمایت می‌کرد، میزبان این نشست باشد. به گزارش رویترز دیپلمات‌ها در هاوانا معتقدند فیدل کاسترو رهبر کوبا پس از انجام عمل جراحی معده به تجویز پزشکان باید به استراحت کامل بپردازد و توانایی کافی برای دیدار با سران ۴۰ الی ۵۰ کشور را که انتظار می‌رود در این نشست حضور یابند، ندارد. رائول کاسترو برادر فیدل و رئیس جمهور موقت کوبا، به احتمال فراوان در اجلاس سران جنبش غیرمتعهدها که ۱۱ الی ۱۶ سپتامبر (۲۰ الی ۲۵ شهریور) برگزار می‌شود جانشین برادر بزرگتر خود خواهد بود.

چاوس در مالزی

ایسنا: رئیس جمهور ونزوئلا اظهار داشت قصد دارد برای تقویت روابط با سوریه به این کشور سفر کند؛ چاوس طی اظهارنظری که از تلویزیون دولتی چین در جریان سفر وی به این کشور پخش می‌شد گفت: چند هفته قبل از بحران خاورمیانه برای سفر به سوریه زمان خاصی را در نظر گرفتیم. ونزوئلا پنجمین صادرکننده نفت جهان برای ایجاد همکاری در زمینه انرژی با همسایگان آمریکای لاتین و نیز روسیه، چین و هند ارتباط برقرار کرده است. قرار است صادرات نفت به چین تا پنج سال آینده به ۵۰۰ هزار بشکه در روز افزایش یابد. چاوس همچنین در اظهارات خود گفت که تصمیم دارد به کره شمالی دولت کمونیستی که به‌خاطر آزمایش‌های موشکی و برنامه‌های هسته‌ای تحت فشار غرب است سفر کند. قرار است چاوس امروز وارد مالزی شود.

۷هزار نیروی اروپایی درلبنان

گروه بین‌الملل: پس از یک هفته تردید و رایزنی‌های فشرده بالاخره اتحادیه اروپا اعلام کرد حدود نیمی از ۱۵۰۰ نیروی حافظ صلح سازمان ملل در جنوب لبنان (یونیفیل) را تامین می‌کند. وزیر خارجه فنلاند که کشورش ریاست دوره‌ای اتحادیه اروپا را برعهده دارد، در پایان نشست وزرای خارجه اتحادیه اروپا در بروکسل گفت: «کشورهای عضو اتحادیه اروپا حدود شش هزار و ۹۰۰ سرباز به جنوب لبنان اعزام می‌کنند و ۲۵ عضو اتحادیه به حمایت‌های خود از دولت لبنان برای نظارت بر طرح آتش‌بس میان حزب‌الله و اسرائیل ادامه می‌دهند.» او با بیان اینکه نیروهای اروپا ستون فقرات نیروهای بین‌المللی به شمار می‌روند گفت استقرار این نیروها در جنوب لبنان از چند روز دیگر آغاز خواهد شد. اما مقامات اروپایی تصریح کردند که نیروهای اروپایی در خلع سلاح حزب‌الله دخالت نخواهند کرد و این مسئله، در صورتی که اصلاً عملی باشد، به‌عهده دولت لبنان خواهد بود. «کوفی عنان» دبیرکل سازمان ملل نیز که در نشست بروکسل حضور داشت با ذکر این نکته که اولین مرحله از اعزام نیرو ظرف روزهای آتی انجام خواهد گرفت گفت که ریاست این نیروها را فرانسه برعهده دارد و اولین مرحله از اعزام این نیروها ظرف روزهای آتی انجام خواهد شد. براساس قطعنامه شماره ۱۷۰۱ شورای امنیت ناظر بر برقراری آتش‌بس در جنگ لبنان، قرار است نیرویی متشکل از حدود ۱۵۰۰۰ نفر به واحد صلحبانی سازمان ملل در جنوب لبنان ملحق شود.

عنان تصریح کرد مسئله خلع سلاح حزب‌الله باید براساس رایزنی‌های داخلی میان لبنانی‌ها حل و فصل شود و هیات جدید سازمان ملل در لبنان مسئولیت خلع سلاح حزب‌الله را برعهده ندارد. او گفت: «موضع‌گیری ما در این‌باره آشکار است و قطعنامه ۱۵۵۹ شورای امنیت در راستای خلع سلاح تمام شبه‌نظامیان در لبنان صادر شده است.» دبیرکل سازمان ملل در پاسخ به این سئوال که آیا نیروهای سازمان ملل در مرزهای لبنان و سوریه با هدف جلوگیری از رسیدن سلاح به حزب‌الله مستقر خواهند شد گفت: «در قطعنامه شماره ۱۷۰۱ به حضور نیروهای بین‌المللی در این مرزها اشاره نشده است. این مسئله در صورتی عملی می‌شود که دولت لبنان آن را مطرح کند و تاکنون چنین درخواستی از سوی دولت لبنان عنوان نشده است.» قرار است کوفی عنان فردا (دوشنبه) در بیروت با مقام‌های بلندپایه لبنان درباره استقرار نیروهای حافظ صلح و طرح‌هایی برای تامین امنیت مرز با سوریه دیدار و گفت‌وگو کند.

«میشل آلیوماری» وزیر دفاع فرانسه خبر داد دو هزار نیروی نظامی فرانسوی در چارچوب ماموریت یونیفیل تا ۲۰ روز دیگر در لبنان مستقر خواهند شد. آلیوماری در گفت‌وگو با وال استریت ژورنال اعلام کرد نیروهای اعزامی به لبنان اختیار شلیک آتش را خواهند داشت و این اختیار تنها در وضعیت دفاع از خود نخواهد بود. او گفت: «پاریس پیش از افزایش نیروهای نظامی خود در لبنان ضمانت‌هایی درباره امکان استفاده از سلاح به جز در وضعیت دفاع از خود را نیز دریافت کرده است...» در حال حاضر کاروان نظامیان یونیفیل می‌توانند علیه اعضای حزب‌الله در صورتی که مانع آنها شوند، آتش بگشایند، حتی اگر به‌طور مستقیم مورد هدف قرار نگیرند در حالی که چنین اقدامی در گذشته امکان‌پذیر نبود. «رومانو پرودی» نخست‌وزیر ایتالیا از اعزام قریب‌الوقوع نیروهای این کشور به جنوب لبنان خبر داد و گفت: «دوشنبه حکم اعزام نیروها را صادر و سه‌شنبه صبح ماموریت در لبنان را آغاز خواهیم کرد.» ایتالیا حدود سه هزار نیرو به جنوب لبنان اعزام می‌کند. میگل آنخل موراتینوس وزیر خارجه اسپانیا نیز در نشست بروکسل پذیرفت کشورش بین ۸۰۰ تا ۱۰۰۰ سرباز به لبنان اعزام کند. لهستان نیز روز گذشته اعلام کرد که تعداد نیروهای اعزامی به لبنان را از ۳۰۰ به ۵۰۰ سرباز افزایش می‌دهد. دانمارک، بلژیک، فنلاند و نروژ نیز از جمله کشورهای اروپایی هستند که در ماموریت یونیفیل شرکت می‌کنند. آلمان گشتی‌های دریایی و مرزی به منطقه خواهد فرستاد و در ماموریت‌های نظامی شرکت نخواهد کرد. در همین حال «احمد نجدت‌سزر» رئیس جمهور ترکیه گفت که با اعزام نیروی نظامی ترکیه به لبنان مخالف است. روزنامه حریت به نقل از سزر نوشت: «من شخصاً با اعزام نیروی نظامی ترکیه به لبنان مخالفم. حفظ منافع ملی دیگر کشورها وظیفه ما نیست.» با این حال استقرار نیروهای ترکیه در خارج از این کشور به حکم دولت و تصویب پارلمان نیاز دارد و رئیس جمهور نمی‌تواند از حق وتوی خود در این مورد استفاده کند.

برخی کشورهای آسیایی از جمله مالزی، اندونزی، بنگلادش و نپال نیز در ماموریت صلحبانی سازمان ملل در جنوب لبنان شرکت خواهند کرد.

تعریف ماسیمو دالما وزیر خارجه ایتالیا از

نقش جدید اروپایی‌ها در خاورمیانه

■ **در مورد تصمیم فرانسه مبنی بر فرستادن دو هزار نیرو به لبنان و احتمالاً بر عهده گرفتن فرماندهی نیروهای بین‌المللی چه نظری دارید؟**

ما از این بابت بسیار خوشحالیم. از همان ابتدا آماده بودیم به همراه فرانسه به لبنان برویم. نقش فرانسه در مذاکرات مربوط به قطعنامه سازمان ملل نشان‌دهنده وظیفه شناسی و تعهد این کشور در یونیفیل است و ما از آن بسیار خرسندیم. ایتالیا خود را در کنار فرانسه و با حضور احتمالی اسپانیا می‌دید. سه کشور مدیترانه‌ای که به عنوان آوانگارد اروپا وارد عمل شده‌اند. ایتالیا خودش بر عهده گرفتن فرماندهی نیروهای یونیفیل را پیشنهاد نداده و ما فقط می‌خواهیم همراه اروپایی‌ها و به نام اروپا عمل کنیم.

■ **رفتار محتاطانه پاریس را درک کرده‌اید؟**

مسلماً به لحاظ سیاسی و تاریخی برای فرانسه خطرهای بسیاری وجود داشت. ما از این مسئله آگاه بودیم چرا که هر روز با دوستان فرانسوی‌مان بحث و گفت‌وگو داشتیم. اما چارچوب کم‌کم تغییر کرد. شرح اختیارات و وظایف هم اکنون بسیار واضح‌تر از قبل شده و طبیعی است که فرانسه بیشتر از قبل درگیر کار شده است.

■ **به چه دلایلی ایتالیا که در مورد حضورش در عراق با اختلافات بسیاری مواجه شده بود در پرونده لبنان تا این حد وارد عمل شده است؟**

این دو مورد بسیار متفاوت هستند. امروز ما در چارچوب قوانین بین‌المللی قرار داریم. ما به لبنان می‌رویم تا حافظ صلح باشیم نه اینکه کشور را به اشغال خود درآوریم. ما با دولت منتخب لبنان در توافق کامل هستیم. سازمان ملل متحد و اروپا فرصتی به دست آورده‌اند تا نقش مهمی در منطقه ایفا کنند. اروپا که همیشه «پرداخت‌کننده» بوده و هرگز «بازیگر» نبوده، برای اولین بار می‌تواند نقش فعالی در خاورمیانه بازی کند. اگر کار نیروهای حافظ صلح در لبنان (نه فقط از روزهای آتی یا هفته آینده عازم جنوب این کشور خواهند شد. براساس قطعنامه شماره ۱۷۰۱ شورای امنیت ناظر بر برقراری آتش‌بس در جنگ لبنان، قرار است نیرویی متشکل از حدود ۱۵۰۰۰ نفر به واحد صلحبانی سازمان ملل در جنوب لبنان ملحق شود.

عنان تصریح کرد مسئله خلع سلاح حزب‌الله باید براساس رایزنی‌های داخلی میان لبنانی‌ها حل و فصل شود و هیات جدید سازمان ملل در لبنان مسئولیت خلع سلاح حزب‌الله را برعهده ندارد. او گفت: «موضع‌گیری ما در این‌باره آشکار است و قطعنامه ۱۵۵۹ شورای امنیت در راستای خلع سلاح تمام شبه‌نظامیان در لبنان صادر شده است.» دبیرکل سازمان ملل در پاسخ به این سئوال که آیا نیروهای سازمان ملل در مرزهای لبنان و سوریه با هدف جلوگیری از رسیدن سلاح به حزب‌الله مستقر خواهند شد گفت: «در قطعنامه شماره ۱۷۰۱ به حضور نیروهای بین‌المللی در این مرزها اشاره نشده است. این مسئله در صورتی عملی می‌شود که دولت لبنان آن را مطرح کند و تاکنون چنین درخواستی از سوی دولت لبنان عنوان نشده است.» قرار است کوفی عنان فردا (دوشنبه) در بیروت با مقام‌های بلندپایه لبنان درباره استقرار نیروهای حافظ صلح و طرح‌هایی برای تامین امنیت مرز با سوریه دیدار و گفت‌وگو کند.

«میشل آلیوماری» وزیر دفاع فرانسه خبر داد دو هزار نیروی نظامی فرانسوی در چارچوب ماموریت یونیفیل تا ۲۰ روز دیگر در لبنان مستقر خواهند شد. آلیوماری در گفت‌وگو با وال استریت ژورنال اعلام کرد نیروهای اعزامی به لبنان اختیار شلیک آتش را خواهند داشت و این اختیار تنها در وضعیت دفاع از خود نخواهد بود. او گفت: «پاریس پیش از افزایش نیروهای نظامی خود در لبنان ضمانت‌هایی درباره امکان استفاده از سلاح به جز در وضعیت دفاع از خود را نیز دریافت کرده است...» در حال حاضر کاروان نظامیان یونیفیل می‌توانند علیه اعضای حزب‌الله در صورتی که مانع آنها شوند، آتش بگشایند، حتی اگر به‌طور مستقیم مورد هدف قرار نگیرند در حالی که چنین اقدامی در گذشته امکان‌پذیر نبود. «رومانو پرودی» نخست‌وزیر ایتالیا از اعزام قریب‌الوقوع نیروهای این کشور به جنوب لبنان خبر داد و گفت: «دوشنبه حکم اعزام نیروها را صادر و سه‌شنبه صبح ماموریت در لبنان را آغاز خواهیم کرد.» ایتالیا حدود سه هزار نیرو به جنوب لبنان اعزام می‌کند. میگل آنخل موراتینوس وزیر خارجه اسپانیا نیز در نشست بروکسل پذیرفت کشورش بین ۸۰۰ تا ۱۰۰۰ سرباز به لبنان اعزام کند. لهستان نیز روز گذشته اعلام کرد که تعداد نیروهای اعزامی به لبنان را از ۳۰۰ به ۵۰۰ سرباز افزایش می‌دهد. دانمارک، بلژیک، فنلاند و نروژ نیز از جمله کشورهای اروپایی هستند که در ماموریت یونیفیل شرکت می‌کنند. آلمان گشتی‌های دریایی و مرزی به منطقه خواهد فرستاد و در ماموریت‌های نظامی شرکت نخواهد کرد. در همین حال «احمد نجدت‌سزر» رئیس جمهور ترکیه گفت که با اعزام نیروی نظامی ترکیه به لبنان مخالف است. روزنامه حریت به نقل از سزر نوشت: «من شخصاً با اعزام نیروی نظامی ترکیه به لبنان مخالفم. حفظ منافع ملی دیگر کشورها وظیفه ما نیست.» با این حال استقرار نیروهای ترکیه در خارج از این کشور به حکم دولت و تصویب پارلمان نیاز دارد و رئیس جمهور نمی‌تواند از حق وتوی خود در این مورد استفاده کند.

برخی کشورهای آسیایی از جمله مالزی، اندونزی، بنگلادش و نپال نیز در ماموریت صلحبانی سازمان ملل در جنوب لبنان شرکت خواهند کرد.

نگاه

شایعه‌های جنگ در لبنان

پل کوچران

ترجمه: محمدعلی فیروزآبادی

بخش اول

بی‌تردید می‌توان گفت که اولین قربانی هر جنگی همانا واقعیت است. این مسئله در مورد جنگ اخیر حزب‌الله و اسرائیل نیز صدق می‌کند. در خلال این جنگ سی‌روزه سیل اطلاعات غلط و غیرواقعی از هر سو روان بود، جعل پردازی‌هایی که از افشاگری‌های ناصواب آن هم از منابع رسمی گرفته تا انتشار عکس‌های دستکاری شده و ادعاهای بی‌اساس در وبلاگ‌ها را دربرمی‌گرفت. یکی از این ادعاهای بی‌اساس که البته در قلمرو دولت اسرائیل طرفداران زیادی داشت، این بود که ربوده شدن آن دو سرباز اسرائیلی توسط حزب‌الله در ۱۲ جولای، عامل اصلی لشگرکشی اسرائیل به لبنان بوده است. از طرفی «امین هوتیت» سرتیپ سابق ارتش لبنان و مسئول هماهنگی و همکاری با سازمان ملل برای استقرار کلاه‌آبی‌های این سازمان در مرز لبنان و اسرائیل در سال ۲۰۰۰ ادعا می‌کند که این دو سرباز اسرائیلی در واقع از مرز گذشته و به خاک لبنان آمده بوده‌اند و در خاک لبنان اسیر شده‌اند. این افسر سابق ارتش لبنان به تازگی برای گزارشگران روزنامه انگلیسی گاردین گفته است که آن دو سرباز در خیابانی در کنار «عیتا الشعب» یعنی در محلی واقع در ۱۲۰ متری خط مرزی با اسرائیل و در خاک لبنان اسیر شده‌اند: «در آن منطقه هیچ سیم خاردار و مانع یا تابلویی وجود ندارد و حزب‌الله اصلاً وارد خاک اسرائیل نشده بود. این منطقه، منطقه‌ای جنگلی و خالی از سکنه است و تنها برای انجام عملیات دفاعی مورد استفاده حزب‌الله قرار می‌گیرد. البته بعد از مشخص شدن خطوط مرزی، ما آن خیابان را بسته بودیم.» در عین حال حزب‌الله و پلیس لبنان هم در مقابل اظهارات این ژنرال سابق حرف‌هایی زده‌اند که البته متاسفانه هیچ‌یک از رسانه‌های بزرگ غربی به گفته‌های آنان توجهی نکرده‌اند. جنبش حزب‌الله در ۱۲ جولای گذشته اعلام کرد: «برای وعده‌هایمان مبنی بر آزاد کردن اسرای عرب از زندان‌های اسرائیل، رزمندگان ما دو سرباز اسرائیلی را در جنوب لبنان دستگیر کردند.» حزب‌الله پیش از اینها هم به اسرائیل هشدار داده بود که در صورت تجاوز سربازان اسرائیل به لبنان، آنها را به اسارت خواهد گرفت و تنها در مقابل آزادی زندانیان فلسطینی و لبنانی، آنها را رها خواهد کرد. البته پس از دستگیری آن دو سرباز اسرائیلی، پلیس لبنان هم در اطلاعیه جداگانه‌ای اعلام کرد که این دو سرباز به صورت غیرقانونی وارد این کشور شده و در داخل خاک لبنان دستگیر شده‌اند. اما خبر جعلی و شایعه پرسش‌برانگیزی که اسرائیل آن را ساخته و پرداخته و برای توجیه به خاک و خون کشیدن نظامیان توسط ارتش این کشور به شدت دامن زده می‌شود، شایعه‌ای است که بر اساس آن این‌طور عنوان می‌شود که رزمندگان حزب‌الله از خانه‌ها و پناهگاه‌های غیرنظامیان به عنوان انبارهای سلاح‌های خود استفاده می‌کنند. این شایعه‌ای بود که نه فقط جنبش حزب‌الله بلکه تحلیلگران و سازمان‌های غیردولتی و ساکنان مناطق جنوبی لبنان به شدت نسبت به آن واکنش نشان دادند. «عباس علوی» که از ۲۰ سال پیش برای نیروهای سازمان ملل در لبنان کار می‌کند، در این مورد می‌گوید: «این ادعا که حزب‌الله پشت مردم غیرنظامی سنگر می‌گیرد تنها تفسیری است که اسرائیلی‌ها برای توجیه حملاتشان به مدرسه‌ها و مهدکودک‌ها ارائه می‌دهند. ۹۰درصد حملات ارتش اسرائیل علیه غیرنظامیان بود و تنها یک بار آن هم از روی اتفاق، آپارتمان یکی از رهبران حزب‌الله را هدف قراردادند.» در مورد تاکتیک نظامی حزب‌الله اطلاعات چندانی در دسترس نیست اما به عقیده تحلیلگران و کارشناسان نظامی، این گروه از شکل‌های موسوم و قراردادی به اصطلاح هنر جنگ پیروی نمی‌کنند و به عبارتی آنچه بی‌تردید می‌توان در این مورد گفت اینکه حزب‌الله اهل جنگ منظم نیست بلکه کاملاً در چارچوب جنگ‌های پارتیزانی عمل می‌کند. رزمندگان حزب‌الله از داخل محل و شهر زندگی خود اقدام به عملیات می‌کنند و جالب آنکه گاه حتی همسایه‌های آنها هم خبر ندارند که آنها جزء حزب‌الله هستند. «امل سعد غرایب» استاد دانشگاه آمریکایی بیروت و کارشناس امور حزب‌الله می‌گوید: «از آنجایی که تعداد زیادی از خبرچینان اسرائیلی در لبنان حضور دارند، حزب‌الله همیشه در نهایت پنهان‌کاری دست به عملیات می‌زند.» رزمندگان حزب‌الله معمولاً همه گونه عملیات امدادی را خودشان انجام می‌دهند و حتی در این گونه موارد هم ارتباطی با دیگر ساکنان محل برقرار نمی‌کنند. ارتباط آنها با یکدیگر هم به وسیله تلفن و بی‌سیم است و هنگامی که به این صورت قرار ملاقاتی با هم می‌گذارند به هیچ وجه از کسی نام نمی‌برند و به گفته سعد غرایب: «در این تماس‌ها مثلاً گفته می‌شود که با هم در مغازه عمومیو یا در خانه دوستم ملاقات می‌کنیم.» ساکنان دهکده صفا واقع در بیست کیلومتری مرز لبنان و اسرائیل که یک هفته پس از جنگ از آنجا فرارکردند تعریف می‌کنند که هرگز در آن منطقه کسی را که عضو حزب‌الله باشد، ندیده‌اند. «عباس ایوب» یکی از ساکنان آن روستا است که البته در حال حاضر همراه با خانواده‌اش در مدرسه‌ای واقع در یک دهکده مسیحی‌نشین در شمال بیروت اقامت دارد. او می‌گوید: «احتمالاً همسایه‌های ما عضو حزب‌الله بوده‌اند اما ما هرگز اسلحه‌ای در محل زندگی آنها ندیده بودیم. رزمندگان حزب‌الله سلحشورانی نامرئی هستند که ما چیزی در مورد آنان نمی‌دانیم.»

منبع: فرانکفورتر آلگماینه

چرا اروپا نمی‌تواند اسرائیل را دوست داشته باشد

ترجمه: نرجس خاتون براهویی

جنگ شرم‌آور تابستانی اسرائیل که به تازگی پایان یافته است به پارلمان‌ها، خیابان‌ها، استودیوهای تلویزیون و مهمانی‌های شبانه اروپا هم کشیده شد. بازنده این بحث‌ها به طور کلی اسرائیل بود.

شورای اروپا گفت که پاسخ اسرائیل به عملیات مرزی حزب‌الله نامناسب بود و اسرائیل را متهم به حملات ناجوانمردانه علیه شهروندان و مناطق غیرنظامی کرد. رومانو پرودی نخست‌وزیر ایتالیا حملات اسرائیل را «افراطی» خواند. در نروژ یوستین گوردر نویسنده دنیای سوفی اسرائیل را به خاطر پاکسازی قومی و قتل عام کودکان محکوم کرد و گفت دولت صهیونیست درصدد تحکیم حق موجودیت خود است. در بسیاری از پایتخت‌های اروپا معترضان ضدجنگ با پرچم‌های حزب‌الله علیه جنگ راهپیمایی کردند. وقتی تونی بلر سعی کرد تا برخی مسائل را از دیدگاه اسرائیل توضیح دهد- و نتوانست سریعاً اسرائیل را به آتش‌بس فراخواند- سهام سیاسی وی بار دیگر رو به افول رفت. البته گوردر وادار به معذرت‌خواهی شد. اما حقیقت این است که انتقادات از اسرائیل منعکس‌کننده احساسات میلیون‌ها نفر از اروپاییان است و ریشه در چیزی دارد که نظرسنجی‌ها آن را رفتار نامهربانانه نسبت به اسرائیل می‌دانند. طی دو هفته اول جنگ اسرائیل با لبنان نظرسنجی در بریتانیا انجام شد. ۶۳ درصد پاسخ‌دهندگان حملات اسرائیل را در پاسخ به گروگانگیری حزب‌الله نامناسب می‌دانستند. در نظرسنجی دیگری در آلمان ۷۵ درصد مردم چنین اعتقادی داشتند. چنین واکنشی دیدگاه باز و عمیق اروپاییان نسبت به اسرائیل را نشان می‌دهد که کاملاً با دیدگاه آمریکایی‌ها تفاوت دارد. در تحقیقی که در ابتدای سال جاری انجام شده است اکثریت اروپاییان با فلسطینی‌ها احساس همدردی داشتند تا با اسرائیلی‌ها. در نظرسنجی اتحادیه اروپا در سال ۲۰۰۳ نیز همین نتایج به دست آمده بود. در آن نظرسنجی ۵۹ درصد اروپایی‌ها اسرائیل را تهدید بزرگ صلح جهانی می‌دانستند نه ایران یا پاکستان و یا حتی کره شمالی. سئوال این است که چرا اروپایی‌ها اینگونه غیرارادی ضداسرائیلی هستند، درست وقتی آمریکایی‌ها این اندازه بی‌تابانه و غیرارادی طرفدار اسرائیلی‌ها هستند. در اروپا لابی قدرتمند اسرائیلی مانند آیپک وجود ندارد و علاوه بر این اروپا جمعیت مسلمان رو به رشد و نیز خشمگینی دارد. اما هیچ یک از اینها دلایل کافی برای تفاوت رفتار میان این دو ملت را بازگو نمی‌کند. در واقع با اینکه بسیاری از مسلمانان اروپا از نفوذ آیپک به ستوه آمده‌اند ولی صرفاً می‌توانند رویای مهار و ضربه به آیپک را در سر بپرورانند. بسیاری از آمریکایی‌ها رشد ضدیهودی‌گری در اروپا را عامل این بی‌علاقگی می‌دانند و آن را به افزایش جمعیت مسلمانان در اروپا نسبت می‌دهند. اما تفاوت‌هایی میان آنتی‌سمیتیسم بودن و ضداسرائیلی بودن وجود دارد. و به هر حال آشکار نیست که آنتی‌سمیتیسم عامل اصلی و نیز بزرگی باشد. مثلاً در اروپای مرکزی هر دو گرایش یعنی طرفداری از اسرائیل و آنتی‌سمیتیسم وجود دارد. نظرسنجی‌ها نشان می‌دهد که بسیاری از مردم آمریکا معتقدند یهودیان نفوذ زیادی بر کشور آنها تا اروپا دارند. راست‌گراها که در گذشته آنتی‌سمیتیست بودند حالا به طرفداران اسرائیل تبدیل شدند. برای مثال حزب محافظه‌کار بریتانیا که هرگز سابقه‌ای در تحسین اسرائیل نداشته است حالا به حزبی طرفدار اسرائیل تبدیل شده است. در ایتالیا سیلویو برلوسکونی و جیان‌فرانکو فینی از حزب ائتلاف ملی نوفاشیست بیشتر از دولت این کشور طرفدار اسرائیل هستند. در اسپانیا اپوزیسیون راست افراطی شدیداً موضع انتقادی در مقابل ساپاته‌رو سوسیالیست گرفته است که به نشانه همبستگی با لبنان طی جنگ با اسرائیل، دستار عربی به سر کرد. دولت‌هایی که درباره هولوکاست مقصر هستند به خصوص آلمان اکنون به حامیان پروپاقرص اسرائیل تبدیل شدند. کشوری که پس از جنگ آلمان غربی نام گرفت، یکی از اصلی‌ترین حامیان مالی اسرائیل و دولت تازه‌تاسیس یهود در شش دهه قبل بود. اولین کمک آلمان غربی ۸۶۵ میلیون دلار در سال ۱۹۵۲ بود. کمک‌های مالی در طول دهه ۶۰ ادامه پیدا کرد یعنی زمان زیادی قبل از اینکه آمریکا به تنها منبع حمایت خارجی اسرائیل بدل شود. تصمیم این هفته که طی آن آلمان تعهد کرده است سربازانی را تحت نام گروه‌های حافظ صلح به لبنان اعزام کند ناشی از همان احساس گناه کهنه است. اگر راست‌گراها و آلمان‌ها عقوبت پس می‌دهند، چپ که اکنون کنترل بسیاری از دادگاه‌ها و نیز رسانه‌های اروپا را در دست دارد احساس می‌کند که مورد خیانت واقع شده است و درست به همین دلیل است که با شور و حرارت به اسرائیل حمله می‌کند. تا دهه ۶۰ سوسیالیست‌های اروپا از مسئله یهود و اسرائیل دفاع می‌کردند. در نیمه قرن سوسیالیست‌ها، آنتی‌سمیتیسم و فاشیسم را محصولات راست می‌دانستند و بنابراین شدیداً از اسرائیل طرفداری کردند. در دهه ۵۰ این دولت دست چپی فرانسه بود که اسرائیل را به قدرت اتمی و نیروی هوایی مدرن تجهیز کرد. اما در این میان اتفاقی افتاد و همه چیز را تغییر داد. جنگ شش روزه اعراب و اسرائیل که طی آن اسرائیل حمله پیشگیرانه‌ای را به صحرای سینا آغاز کرد و نیروهای مصر، اردن و سوریه را شکست داد، موضع چپ‌ها را عوض کرد. این جنگ که پیروزی اسرائیل را در پی داشت باعث اشغال کرانه باختری، غزه و صحرای سینا شد. در نظر سوسیالیست‌های اروپا که تا چندی قبل از آن برای مظلومیت اسرائیل در خیابان‌ها میتینگ برپا می‌کردند، اسرائیل حالا دیگر یک ابرقدرت منطقه‌ای جدید و یک استعمارگر توسعه‌طلب بود نه بازمانده شجاع هولوکاست. به همین دلیل از این پس این فلسطینی‌های بی‌خانمان و از خانه‌رانده شده بودند که همدلی سوسیالیست‌ها را برمی‌انگیختند. پس از سال ۱۹۶۷ البته سیاست اسرائیل هم تغییر زیادی پیدا کرد. حزب کارگر که از ۱۹۴۸ بر اسرائیل حاکم بود به تدریج صحنه را به احزاب دست‌راستی و مشخصاً لیکود واگذار کرد. اروپاییان چپ‌گرا که گلدا مایر را سوسیالیستی پیشرو می‌دانستند، از این تغییرات و نیز نژادپرستی و نظامی‌گری مناخیم بگین نخست‌وزیر جدید اسرائیل شوکه شدند و همین آنها را به سمت دیگر یعنی حمایت از فلسطینی‌ها کشاند. البته چرخش اروپایی‌ها را می‌توان از روی خط مشی و دیدگاه روزنامه لیبرال گاردین طی تقریباً یک قرن ملاحظه کرد. حییم وایزمن اولین رئیس جمهور اسرائیل نقشی اساسی در پروراندن احساسات جانبدارانه گاردین نسبت به اسرائیل و صهیونیسم داشت اما این روزنامه حالا یکی از منتقدان سرسخت اسرائیل است. بی‌بی‌سی که به دژ تشکیلات چپ معتدل معروف است به دلیل موضع‌گیری علیه اسرائیل نه فقط در طول جنگ اخیر همواره مورد انتقاد واقع است. نزدیکی اسرائیل به آمریکا هم دیدگاه‌های مردم اروپا به ویژه چپ‌ها را نسبت به این کشور کدر و تار کرده است. اسرائیل در چند دهه اخیر به آمریکا نزدیک‌تر شده است. نزدیکی اسرائیل به کاپیتالیسم چپ‌ها را به سوی تنفر از این کشور سوق داده است. افکار عمومی در ترکیه یکی از پرجمعیت‌ترین کشورهای اسلامی که زمانی طرفدار اسرائیل بود هم به علت نزدیکی اسرائیل به آمریکا به ضد او مخصوصاً طی جنگ با عراق، تغییر پیدا کرده است. امانوئل اوتولنقی کارشناس روابط اسرائیل و اروپا معتقد است که اروپا اسرائیل را تجسم دوران شیطانی خود می‌داند. اتحادیه اروپا قرار است برای صلح و فدرالیسم تلاش کند، اما حالا اسرائیل دوباره روزهای سیاه و نیروهای تاریکی را به اروپایی‌ها یادآوری می‌کند. آیا این رفتار می‌تواند تغییر پیدا کند؟ به نظر بعید می‌رسد، نه فقط به دلیل رفتار قابل انتقاد اسرائیل و نیز انتقادات اسرائیلی‌ها از اروپا بلکه به این دلیل که شکاف میان دو سوی آتلانتیک در حال فزونی است.

اکونومیست